

Lähettiläjä / Avsändare
SUOMEN RIISTAKESKUS
Sompiontie 1
00730 HELSINKI
029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm	Nro
10.07.2024	2024-1-000-34722-7

Vastaanottaja / Mottagare
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ML 41 A §:N MUKAINEN KANNANHOIDOLLINEN POIKKEUSLUPA

Hakija	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
HAKEMUS	Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti: Eläinlaji ja lupamäärä: karhu 2 kpl Eläinlaji ja haettu lupa-aika: karhu 20.8.2024 - 31.10.2024 Hakemusalue: Pinta-ala 132960 ha - 2EHBDFHJKG.pdf Liitteet - Karhu poikkeuslupahakemus perustelut 2024.pdf Perustelut.
Hakemuksen perustelut	Hakemuksen kohteena olevan riistaeläinlajin kanta tai kannan tila haetulla lupa-alueella: - Perustetulla yhteislupa-alueella, joka muodostuu kunta-alueista Kokkola (ent. Lohtaja), Kalajoki (ent. Himanka) Kannus ja Toholampi esiintyy lisääntymiskykyinen karhukanta. Havaintojen mukaan pentueita on Himangan, Kannuksen ja Toholammin alueella. Aikuisten karhujen Ikäjakausma, jälkimittausten ja kamera sekä näköhavaintojen mukaan on monipuolistunut. Eri ikäisiä karhuja esiintyy koko hakualueella. Alueella järjestettäisiin kannanhoidollista metsästystä, jotta karhukanta ei pääse kasvamaan liian suureksi. Alueella on useita eri pentueita ja pihakäyntejä. Karhu on lisäksi tehnyt alueella useita tuhjoja mehiläistarhoilla. Hakualueen yhteen kuntaan (Himanka) myönnettiin karkotuslupa mehiläistarhahavinkojen vuoksi. Hakualueella on pyydetty karhuja kannanhoidollisesti jo useampana vuonna ja säännöllinen metsästys pitää yllä myös metsästäjien ja koirien suurpetometsästyksen taitoja, mitä tarvitaan myös SRVA-tehtävissä. Kanta on kasvanut ja aiheuttanut sen ettei luontaisilta alueilta löydy tarpeeksi ravintoa karhuille ja ne tukeutuvatkin mehiläistarhoihin. Mikäli alueella ei metsästettäisi karhuja kasvaisi kanta liian suureksi sitä

myöhemmin hallitsemiseksi metsästyksellä.

Toimenpiteet, jotka luvan sijasta voitaisiin toteuttaa:

- Ei toimenpiteitä.

Välitoimenpiteet

8.7.2024 Selvitys, Puhelin

Suomen riistakeskus on selvittänyt hakijalta poikkeuslupahakemuksella tavoiteltavat päämäärät. Hakemuksen perusteluista ilmenevä päämäärä on "Järjestää kannanhoidollista metsästystä, jotta karhukanta ei pääse kasvamaan liian suureksi". Lisäksi päämääränä on hakemuksen liitteessä tarkemmin kuvattu "Suurpetopolitiikan yleisenä ja pitkän aikavälin tavoitteena on, että sudet, karhut, ahmat, ilvekset ja merikotkat saavuttavat ja säilyttävät EU:n laji- ja luontodirektiivien mukaisen suotuisan suojelutason, samalla kun kotieläinten pitämistä ei vaikeuteta merkittävästi ja sosioekonomiset näkökohdat otetaan huomioon."

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt hylätä hakemuksen.

Päätöksen perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Karhu on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi, 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi, 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaan karhua koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 3 §:ssä poikkeusluvan myöntämisen ajankohdista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetty poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydettyään saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Asianomaisesta rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2024–2025 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (451/2024). Asetus on voimassa 2.7.2024–31.7.2025.

Edellä mainitun asetuksen asetusmuistiossa kannanhoidollisen metsästyksen päämäärä kuvataan seuraavasti: ”Muun Suomen osalta päämäärä on ylläpitää Suomen karhukanta ihmisarkana, jotta ennalta ehkäistäisiin joko poliisin tai Suomen riistakeskuksen karkotustoimia tai vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien myöntämistä tilanteissa, joissa joko vahinko tai uhka on realisoitunut.”

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut karhukannan hoitoa Suomen karhukannan hoitosuunnitelmassa (Maa- ja metsätalousministeriön julkaisuja 2022:11), joka on vahvistettu 7.7.2022. Hoitosuunnitelmassa kuvataan keskeiset toimenpiteet, joiden tavoitteena on turvata elinvoimainen karhukanta osana suomalaista luontoa ja ekosysteemeitä, mahdollistaa karhukannan kestävä kannanhoidollinen metsästys sekä vastata karhun aiheuttamiin taloudellisiin ja sosiaalisiin haasteisiin, kuten poro- ja kotieläinvahinkoihin. Hoitosuunnitelmassa kannanhoidollisen metsästyksen päämäärä kuvataan seuraavasti: ”Suotuisalla suojelun tasolla olevan karhukannan rajoitetulla metsästyksellä pyritään hallitsemaan karhukannan kasvua, kokoa sekä levinneisyyttä. Lisäksi metsästyksellä pyritään ylläpitämään karhukannan ihmisarkuutta ja pitämään karhukantaan liittyvät sosioekonomiset konfliktit hyväksyttävällä tasolla.”

Luontodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan direktiivin tavoitteena on edistää luonnon monimuotoisuuden säilymistä suojelemalla luontotyyppejä ja luonnonvaraista eläimistöä ja kasvistoa jäsenvaltioiden Euroopassa olevalla alueella. Tämän lisäksi direktiivin 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, että direktiivin mukaisesti toteutetuilla toimenpiteillä pyritään varmistamaan Euroopan unionin tärkeinä pitämien luontotyyppien ja luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suotuisan suojelun tason säilyttäminen tai sen ennalleen saattaminen ja otetaan huomioon taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet.

Lisäksi Euroopan komissio on julkaissut tiedonannolla 12.10.2021 ohjeasiakirjan luontodirektiivin mukaisesta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta (C(2021) 7301 final, 12.10.2021). Ohjeasiakirjalla on tarkistettu vuonna 2007 julkaistua ohjeasiakirjaa ja siinä on muun ohella otettu huomioon unionin tuomioistuimen viimeisin ratkaisukäytäntö luontodirektiivin soveltamisesta.

Hylkäävän päätöksen perustelut

Suotuisa suojelun taso

Poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksessä metsästysvuonna 2024–2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien ja metsästyslain 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhujen määrä saa olla enintään 224 yksilöä. Sanotun asetuksen 2 §:ssä

tarkoitettun alueellisen kiintiön perusteella saaliiksi saatujen karhuyksilöiden suurin sallittu määrä on itäisellä poronhoitoalueella 60 yksilöä ja läntisellä poronhoitoalueella 10 yksilöä.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana on kulloinkin Luonnonvarakeskuksen antamat karhua koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa suojelun tasoa.

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän karhukanta-arvion mukaan (Karhukanta Suomessa 2023, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 19/2024) Suomessa on vuotta vanhempia karhuja ennen metsästyskautta 2024–2025 yhteensä 1660–1815 yksilöä. Pentutuoton arvioitiin olevan 435 yksilöä vuonna 2024. Vuotta vanhempia karhuja arvioitiin olevan poronhoitoalueella 200–240, vakiintuneen kannan hoitoalueella 700–740, levittäytymisvyöhykkeellä 600–640 ja kehittyvän kannan alueella 160–195 yksilöä.

Poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen verotusprosentti olisi koko asetuksen salliman saalismäärän toteutuessa noin 8 % (152 yksilöä). Käytännössä poikkeusluvista on jäänyt joka pyyntikausi osa käyttämättä ja lisäksi Suomen riistakeskus ei myöntänyt koko asetuksen sallimaa määrää, joten verotusprosentti jää edellä mainittua arvoa alhaisemmaksi. Suomen riistakeskus myönsi 10 kannanhoidollista poikkeuslupaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueelle metsästysvuodelle 2024–2025. Tämä vastaa noin 0,5 prosentin verotustasoa. Luonnonvarakeskus on mallintanut tieteellisesti kestäväen verotuksen tason, jonka mukaan tunnettu kuolleisuus, jolla karhukanta pysyisi tulevina vuosina nykyisen suuruisena poronhoitoalueen ulkopuolella, on 12 %. Karhukannan mallintamisen tekninen kuvaus on raportoitu julkaisussa: Karhukanta Suomessa 2023, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 19/2024.

Suomen 2019 EU:n komissiolle toimittamassa kansallisessa luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa lajiarvioinnissa 2013–2018 karhu arvioitiin levinneisyytensä ja populaatiokoon perusteella olevan suotuisan suojelun tasolla. Myös edellisessä arvioinnissa ajanjaksolla 2007–2012 karhu oli suotuisalla suojelun tasolla. Karhu ei ole myöskään uhanalainen laji Suomessa ns. punaisen kirjan IUCN-luokittelun mukaisesti (Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019).

Tämän poikkeuslupapäätöksen suotuisan suojelun tason tarkastelussa perusteena ovat hakemusalueen ja koko Suomen karhukannasta käytettävissä olevat Luonnonvarakeskuksen antamat tiedot, Suomen riistakeskuksen hakemuksen käsittelyn yhteydessä selvittämät tiedot ja Luonnonvarakeskuksen poronhoitoalueen ulkopuolista Suomea koskeva mallinnus karhun verotustasoista, joita on verrattu maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa vahvistettuun sallittavaksi tapettujen yksilöiden enimmäismäärään. Koska tämä päätös on kielteinen, päätöksellä ei ole vaarantavaa vaikutusta karhukannan suotuisaan suojelun tasoon millään unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisussa C-674/17 kuvatuilla mittakaavatasoilla. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka päätös olisi ollut myönteinenkin haetuissa rajoissa, sillä ei olisi ollut vaarantavaa vaikutusta karhukannan suotuisaan suojelun tasoon millään unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisussa C-674/17 kuvatuilla mittakaavatasoilla.

Korkeimman hallinto-oikeuden mukaan (ks. KHO 2022:48) sillä seikalla, että metsästyksellä ei käytännössä olisi haitallista vaikutusta kysymyksessä olevan lajin suojelun tasoon, ei ole kuitenkaan tässä suhteessa merkitystä, jos poikkeamiselle ei ole myöskään asetettu hyväksyttävää päämäärää. Lisäksi Suomen riistakeskus toteaa, että päämäärän lisäksi olisi vielä osoitettava se, miten metsästyksellä saavutettaisiin tämä päämäärä.

Pyynnin päämäärä

Hakija on hakenut poikkeuslupaa ns. kannanhoidolliseen metsästyksen metsästyslain 41 a §:n 3 momentin nojalla.

Unionin tuomioistuin katsoi asiassa C-674/17 antamassaan ennakkoratkaisussa, että luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on tulkittava siten, että poikkeamisen päämäärää on tuettava selvin ja täsmällisin perusteluin, ja niin, että täsmällisten tieteellisten tietojen perusteella voidaan osoittaa, että poikkeusluvalla kyetään saavuttamaan tämä päämäärä. Korkein hallinto-oikeus viittaa ilveksen kannanhoidollista metsästystä koskevassa vuosikirjapäätöksessään KHO 2022:48 edellä mainittuun unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisuun asiassa C-674/17 ja toteaa, että pelkästään asetuksen tai kansallisen hoitosuunnitelman yleisten tavoitteiden toteuttaminen ei ole yksinään riittävä peruste poikkeuslupan myöntämiselle, ellei poikkeusluvasta samalla ilmene selvästi ja täsmällisesti se luontodirektiivin mukainen hyväksyttävä päämäärä, johon kannanhoidollisella metsästyksellä kyseisellä alueella pyritään, sekä se, miten metsästyksellä saavutettaisiin tämä päämäärä.

Korkein hallinto-oikeus toteaa lisäksi, että luontodirektiivin tiukasti suojeltavaan lajiin kohdistuva kannanhoidollinen metsästys ei sellaisenaan voi olla luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja sen myötä myöskään metsästyslain 41 a §:n 3 momentin soveltamisen edellytyksenä oleva päämäärä ilman, että metsästyksellä pyritään samalla johonkin luontodirektiivin mukaiseen hyväksyttävään päämäärään, joka kuuluu 16 artiklan 1 kohdan e alakohdan alaan. Sillä seikalla, että metsästyksellä ei käytännössä olisi haitallista vaikutusta kysymyksessä olevan lajin, kuten esimerkiksi ilveksen suojelun tasoon, ei ole tässä suhteessa merkitystä (ks. KHO 2022:48). Korkeimman hallinto-oikeuden mukaan poikkeusluvalla sallittu kannanhoidollinen metsästys voi sinänsä kuitenkin olla keino luontodirektiivin mukaisen hyväksyttävän päämäärän saavuttamiseksi.

Unionin tuomioistuin katsoi asiassa C-674/17 antamassaan ennakkoratkaisussa, että luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohtaan perustuvan poikkeuksen päämäärä ei voi lähtökohtaisesti olla sama kuin 16 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaan perustuvien poikkeusten päämäärät. Tämän vuoksi ensin mainittua säännöstä voidaan käyttää perusteena poikkeuksen hyväksymiselle vain sellaisissa tapauksissa, joissa jälkimmaisiet säännökset eivät ole merkityksellisiä. Säännöksen e alakohdan mukaista poikkeamista ei siten lähtökohtaisesti voi perustella säännöksen a–d alakohdassa mainituilla perusteilla.

Korkein hallinto-oikeus on linjannut (KHO 2023:99 ja KHO 2023:100), että maa- ja metsätalousministeriön karhukannan hoitosuunnitelmassa tarkoitettu adaptiivinen metsästys ei sellaisenaan voi olla hyväksyttävä päämäärä, jonka saavuttamiseksi metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukainen poikkeuslupa voitaisiin myöntää. Myöskään pelkkä asetuksen tai kansallisen

hoitosuunnitelman yleisten tavoitteiden toteuttaminen ole sellaisenaan riittävä peruste poikkeuslupan myöntämiselle. Korkeimman hallinto-oikeuden mukaan luontodirektiivin tavoitteita ei voida tulkita myöskään siten, että erityisesti suojeltujen lajien metsästystä voitaisiin perustella metsästyksen tuottamilla aluetaloudellisilla hyödyillä, joiden saavuttamiseksi metsästyksen olisi välttämättä myönnettävä maa- ja metsätalousministeriön asetusta vastaava määrä poikkeuslupia (KHO 2023:99). Myöskään perinteisten metsästysmenetelmien ja metsästyskulttuurin säilyttäminen eivät voi sellaisenaan olla luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainitun lajin osalta hyväksyttävä poikkeamisen päämäärä (KHO 2023:99 ja KHO 2023:100). Karhunmetsästyskulttuurin liittyviä näkökohtia on kuitenkin mahdollista ottaa poikkeamispäätöksessä metsästyksen järjestämisen osalta huomioon, jos edellytykset poikkeuslupan myöntämiselle kannanhoidolliseen metsästyksen ovat muilta osin olemassa.

Komission luontodirektiivin soveltamista koskevan ohjeasiakirjan mukaan poikkeus e alakohdan nojalla voidaan myöntää vain, jos on olemassa erityinen ongelma tai tilanne, johon on puututtava. Korkein hallinto-oikeus toteaa vuosikirjapäätöksissään (KHO 2023:99 ja KHO 2023:100), että luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohtaan perustuvaa poikkeusta voidaan kuitenkin soveltaa vain konkreettisesti ja tapauskohtaisesti ja vain, jos on olemassa erityinen ongelma tai tilanne, johon on puututtava. Lisäksi korkein hallinto-oikeus toteaa vuosikirjapäätöksissään (KHO 2023:99 ja KHO 2023:100), että päämäärän hyväksyttävyyttä arvioitaessa voidaan ottaa huomioon kyseiseen lajiin liittyvät erityispiirteet. Esimerkiksi karhun osalta kannanhoidon tulisi liittyä aluekohtaisiin, karhukannan liiallisesta kasvusta aiheutuviin konkreettisiin vaikutuksiin ja ongelmiin. Lisäksi korkein hallinto-oikeus toteaa, että poikkeuslupan perusteena tulee lisäksi olla riittävä selvitys mainituista vaikutuksista nimenomaan poikkeuslupahakemusta koskevalla alueella.

Edellä olevan perusteella Suomen riistakeskus katsoo, ettei hakijan asettama päämäärä, ”Suurpetopolitiikan yleisenä ja pitkän aikavälin tavoitteena on, että sudet, karhut, ahmat, ilvekset ja merikotkat saavuttavat ja säilyttävät EU:n laji- ja luontodirektiivien mukaisen suotuisan suojelutason, samalla kun kotieläinten pitämistä ei vaikeuteta merkittävästi ja sosioekonomiset näkökohdat otetaan huomioon.”, lähtökohtaisesti ole ristiriidassa luontodirektiivillä tavoiteltujen päämäärien kanssa, ja korkeimman hallinto-oikeuden 30.10.2023 antamien päätösten KHO:2023:99 ja KHO:2023:100 mukaan kannanhoidollinen metsästys voi olla mahdollinen keino luontodirektiivin mukaisen hyväksyttävän päämäärän saavuttamiseksi. Mainituissa korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuissa on kuitenkin katsottu, että luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohtaan e alakohdan perustuva poikkeuksen soveltaminen edellyttää olemassa olevaa erityistä ongelmaa tai tilannetta, johon on puututtava. Suomen riistakeskus katsookin, että hakija ei ole tukenut selvin ja täsmällisin perusteluin poikkeuslupan kyseistä päämäärää hakemusalueeseen yksityiskohtaisesti kytkeytyvillä tiedoilla. Hakija ei ole myöskään tieteellisten tietojen perusteella osoittanut sitä, miten kannanhoidollisella metsästyksellä keinona saavutettaisiin tämä päämäärä.

Lisäksi hakija esittää päämääräksi ”järjestää kannanhoidollista metsästystä, jotta karhukanta ei pääse kasvamaan liian suureksi.” Aiemmin perusteluissa todetaan Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuun viitaten, ettei luontodirektiivin tiukasti suojeltavaan lajiin kohdistuva kannanhoidollinen

metsästys ei sellaisenaan voi olla luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja sen myötä myöskään metsästyslain 41 a §:n 3 momentin soveltamisen edellytyksenä oleva päämäärä. Hakija ei ole tukenut selvin ja täsmällisin perusteluin poikkeusluvan kyseistä päämäärää hakemusalueeseen yksityiskohtaisesti kytkeytyvillä tiedoilla. Hakija ei ole myöskään tieteellisten tietojen perusteella osoittanut sitä, miten kannanhoidollisella metsästyksellä keinona saavutettaisiin tämä päämäärä.

Suomen riistakeskus katsoo, että hakemusasiakirjoissa on tarkasteltu vain yleisellä tasolla hakemusalueeseen kohdentuvia karhukannan hoitoon liittyviä tekijöitä. Lisäksi esitetyt perusteet ovat pitkälti päällekkäisiä luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan a-c alakohtien kanssa. Hakemuksessa ja sen liitteessä olevia tarkempia perusteluita ei voida pitää riittävinä suhteessa edellä esitettyyn korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytäntöön. Lisäksi esimerkiksi Helsingin hallinto-oikeus on vastikään ratkaisuihissaan todennut (koskien ilvestä), että kaikkia Uudenmaan alueelle myönnettyjä poikkeuslupia on perusteltu samalla tavoin ilman, että ilveskannan koosta mahdollisesti aiheutuvia ongelmia olisi tarkasteltu täsmällisin tieteellisin tiedoin yksityiskohtaisesti juuri lupapäätöksen kohteena olevan alueen osalta (pääätös 3788/2024, Dnro 5515/03.04.04.34/2023, antopäivä 19.6.2024).

Koska hakijan asettama toinen päämäärä ei ole hyväksyttävä ja tälle päämäärälle ei ole esitetty hakemusalueeseen kytkeytyviä riittävän selviä ja täsmällisiä perusteluita eikä toiseen hakemuksessa asetettuun päämäärään ole esitetty hakemusalueeseen kytkeytyviä riittävän selviä ja täsmällisiä perusteluita ja koska hakija ei ole myöskään tieteellisten tietojen perusteella osoittanut sitä, miten kannanhoidollisella metsästyksellä keinona saavutettaisiin nämä päämäärät, Suomen riistakeskus ei ole tarkastellut enää erikseen muuta tyydyttävää ratkaisua taikka tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti kriteerien täyttymistä.

Loppuyhteenveto

Hakijalle ei myönnetä metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettua poikkeuslupaa karhun tappamiseen. Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita: metsästyslain (615/1993) 30 §, 37 §:n 3 momentti, 41 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 3 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, metsästysasetuksen (666/1993) 23 §, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 2 kohta, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, poikkeusluvalla ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavasta karhun metsästyksestä metsästysvuonna 2024–2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (451/2024) 1-2 §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n 1 momentin 9 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määrittämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Petri Vartiainen 0294312211 petri.vartiainen@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Petri Vartiainen
riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
KANNUKSEN RIISTANHOITOYHDISTYS
METSÄHALLITUS
POHJANMAAN POLIISILAITOS
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITTO POHJANMAAN PIIRI
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA-POHJANMAA RY
HIMANGAN RIISTANHOITOYHDISTYS
KÄLVIÄN-ULLAVAN RIISTANHOITOYHDISTYS
LOHTAJAN RIISTANHOITOYHDISTYS
TOHOLAMMIN RIISTANHOITOYHDISTYS
SIEVIN RIISTANHOITOYHDISTYS

MAKSU

Käsittelymaksu 200.00 EUR

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankohda

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankohda jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, PL 204, 65101 Vaasa
 Käyntiosoite: Vaasan hallinto-oikeus, Korsholmanpuistikko 43, 4. krs., Vaasa
 Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42780 Faksi: 029 56 42760

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.